

Marant zet zich in voor een Nederland waar iedereen goed kan leren en werken. Wij ondersteunen kinderen, ouders en onderwijsprofessionals met advies, onderzoek en behandeling. We begrijpen dat de ontwikkeling van kinderen soms ingewikkeld is. Met de meest recente wetenschappelijke inzichten en de bevologenheid van onze orthopedagogen halen we in ieder kind het beste naar boven!

van Liesbeth Tilanus en Monique van der Zanden
met illustraties van Jeska Verstegen

Inhoudsopgave

Wie is wie? **6**

- 1 Een spannend boek **8**
- 2 Geheimschrift **12**
- 3 Poep **16**
- 4 Kroonvogel-eiland **21**
- 5 Raf krijgt een vriend **26**
- 6 Het logboek van de Meermin **31**
- 7 Een plan **34**
- 8 Het raadsel van Raf **38**
- 9 Juf Noor is trots **41**
- 10 Een spreekbeurt met een verrassing **45**
- 11 Weer een pestkop? **49**
- 12 Peggie en Meggie gaan op jacht **53**
- 13 Alarm! **58**
- 14 Een kroon voor een kanjer **62**

Toelichting **66**

Auteurspagina **70**

Wie is wie?

Juf Noor

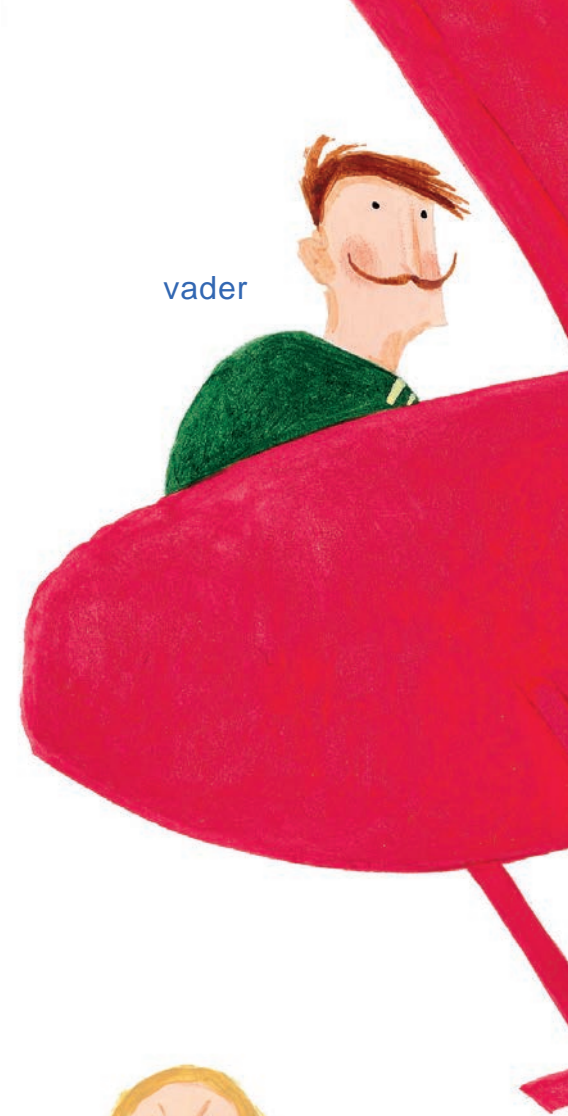

Raf

Bink

vader

Juf Isabel

Mo

Ed

Merel

Peggie en Meggie

1 Een spannend boek

Groep 5 van juf Isabel heeft leesles. De klas leest uit het boek [Het geheim van Vulkaaneiland](#).

Een jongen die vooraan zit, heeft de leesbeurt. Hij heet Mo en kan heel goed lezen. Hij leest het verhaal zo spannend voor, dat je alles als een film in je hoofd ziet.

Het boek gaat over een eiland waar een vulkaan is met een diep meer. In het meer zijn kostbare edelstenen te vinden. De mensen duiken die op om ze te verkopen. Maar in het meer woont ook een geheimzinnig monster dat duikers aanvalt!

Mo leest voor:

“We moeten er iets aan doen!” roept een duiker boos.

De burgemeester zegt: “Ik ga mijn nichtje Pien bellen. Zij is wetenschapper. Zij kan ons helpen.”

Een meisje in de klas steekt haar vinger op. Ze vraagt aan juf Isabel: ‘Wat is een wetenschapper, juf?’

Juf Isabel legt uit: ‘Dat is een geleerde man of vrouw die dingen onderzoekt. Pien kan bijvoorbeeld onderzoeken: Wat is dat voor monster? Hoe komt het in het meer? Hoe krijgen de mensen het weg?’

Mo wil verder lezen, maar juf Isabel zegt: ‘Stop maar, Mo. Goed gedaan.’ Ze kijkt de klas rond. Wie zal ze nu een leesbeurt geven?

Raf zit achter Mo. Hij probeert zich te verstoppen achter de rug van Mo. Als juf hem niet ziet, krijgt hij misschien geen beurt ... Maar juf ziet hem wel. ‘Raf!’ zegt ze, ‘lees jij maar eens verder.’

‘O nee!’ fluisteren Peggie en Meggie, de tweeling. ‘Alsjeblieft niet! Raf leest zo langzaam. Dan vallen we in slaap, zo saai!’ Juf hoort het niet, maar Raf wel. Hij wordt rood. Met een ongelukkig gezicht kijkt hij in zijn boek. Waar was Mo gebleven? Er staan zo veel zinnen op de bladzijde. De letters dansen voor zijn ogen. Hij kan de woorden niet zo snel lezen. Raf doet met bonzend hart een gok. Hij kiest een regel en leest:

‘De ... b... burge... burgemeester zegt: “Ik ga mijn nichtje Pein bellen.”’

‘Haha, Pein!’ roept Peggie keihard. ‘Wie heet er nou Pein?’

En Meggie zegt grinnikend: ‘Dat is natuurlijk de tweelingzus van Pien. Pien en Pein, haha! En dat stukje heeft Mo al gelezen, slome.’

‘Peggie en Meggie!’ zegt juf Isabel bestraffend. ‘Geeft niks, Raf. Lees maar verder.’

Raf is nog roder geworden. Van de zenuwen ziet hij wazig. Hakkelend leest hij:

‘Pien. “Ik ga Pien bellen. Zij is ... Zij is ... schetenwapper.”’

Nu brult de hele klas van het lachen. Zelfs juf Isabel bijt op haar lip. Raf voelt de tranen in zijn ogen prikken. Hij lacht dapper mee, maar het liefst zou hij wegrennen.

Opeens gluurt er een gezicht door het raam. Iemand klopt op de deur van het klaslokaal.

2 Geheimschrift

De deur van de klas gaat op een kier open. Twee vrolijke ogen kijken naar binnen. Raf haalt opgelucht adem. Gelukkig. Daar is juf Noor! Juf Noor haalt hem elke week uit de les om samen te oefenen.

Het lachen stopt meteen. Bijna alle vingers vliegen omhoog. De kinderen van groep 5 roepen: 'Mag ik mee, juf Noor?' 'Nee, ik!' 'Mag ik vandaag?'

'Ik kom Raf halen,' zegt juf Noor. 'Mag ik hem weer van je lenen, juf Isabel?'

Meggie roept: 'Juf Noor is toch ook een wetenschapper, juf?'

Juf Isabel knikt. 'Knap van jou, Meggie. Dat klopt, juf Noor is ook een wetenschapper, net als Pien uit het boek.'

Meggie trekt een brede grijns. 'En onderzoekt ze ook monsters? Dan snap ik wel waarom Raf altijd met haar mee mag.'

Alle kinderen lachen.

Juf Noor trekt haar wenkbrauwen op. 'Ik onderzoek geen monsters, maar kanjers,' zegt ze.

Juf Noor en Raf lopen naar het kamertje van juf Noor. Als ze aan de tafel zitten, vraagt juf: 'Word je vaak geplaagd, Raf?'

Raf haalt een schouder op. 'Gaat wel,' broemt hij. Maar hij kijkt juf Noor niet aan, want dan zou ze zijn verdriet in zijn ogen zien.

'Wanneer is je spreekbeurt?' vraagt juf.

'Vrijdag,' zegt Raf.

'Het is heel goed bedacht van je dat je jouw klas dan over dyslexie vertelt,' zegt juf Noor. 'Als ze weten wat dat is, lachen ze je niet meer uit.'

Dat hoop ik dan maar, denkt Raf.

'Zullen we beginnen met een wisselrijtje?' vraagt juf Noor.

Raf knikt. Hij kijkt naar het vel papier dat juf hem geeft.

toen

tien

tuin

Al bij het eerste woord raakt hij in de war.

'To... en,' leest hij. 'To en?'

'De o en de e horen bij elkaar,' zegt juf Noor.

'Ze vormen samen één klank: de oe, een tweetekenklank.'

‘Hoe kun je nou zo vlug zien of twee letters bij elkaar horen of niet?’ zegt Raf met een zucht.
‘Ik zal je eens een trucje leren,’ zegt juf Noor.
Ze schrijft **toen** op een vel papier en zet er tekens boven.

< || <
t o e n

‘Kijk,’ zegt ze. ‘Dit is een soort geheimschrift. Zo’n vogelbekje betekent: hier staat een medeklinker. Die twee streepjes betekenen: hier staan twee tekens: een tweetekenklank dus.’

‘Gaaf!’ zegt Raf. ‘Nou is het makkelijker, want nu kan ik meteen zien dat ze bij elkaar horen.’
Hij probeert het uit en leest: ‘Toen!’

‘Goed zo,’ zegt juf Noor. ‘En wat dacht je hiervan?’ Ze schrijft:

< |||
m o o i

‘Medeklinker en ... drietekenklank?’ raadt Raf.
‘Dus ... m-ooi, mooi?’
‘Ja!’ roept juf Noor uit. ‘Je hebt het al door, kanjer.’

Juf Noor en Raf oefenen met het geheimschrift. Juf Noor leert Raf nog meer tekens. Samen schrijven ze woorden en lezen die hardop. Aan het eind van de les zegt Raf zuchtend: ‘Het helpt wel. Maar hoe ga ik al die tekens nou onthouden?’

Juf Noor geeft Raf een vel papier. ‘Je hoeft ze niet te onthouden. Ze staan allemaal op dit papier. Dat mag je als spiekbrief gebruiken. Zo vaak als je maar wilt.’

Raf kijkt beteuterd. Hij zegt: ‘Maar niet in de klas.’

‘Toch wel!’ zegt juf Noor.

‘Toch niet,’ zegt Raf. ‘We mogen niet spieken van juf Isabel.’

‘Jij wel,’ zegt juf Noor met een lach. ‘Als je dyslexie hebt, dan mag dat. Juf Isabel weet van jouw spiekbrief en vindt het goed.’

Nu lacht Raf ook. ‘Dat is top!’

